

Από: ΠΟΡΤΟΣ ΚΟΥΣΗΣ [porkousis@gmail.com]
Αποστολή: 28 Απριλίου 2014 5:33 μμ
Προς: Ελένη Σαραντίτη
Θέμα: Re: το τραγούδι του κότσουφα (διορθωμένο)
Συνημμένα: image001.jpg

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΒΛΑ ΜΠΡΕ ΤΟ ΥΛΗΘΑΙΩ

2014-04-28 18:31

Νομίζω, Γιώργο μου, πως είναι εντάξει.

Ευχαριστώ πολύ

Καλό βράδυ

Το τραγούδι του κότσουφα

Συντροφιά είχαμε καλωσορίσει πριν από μερικές ώρες το Μάη. Εγώ είχα κρεμάσει γιορντάνι πολύχρωμο, λαμπερό, τις μνήμες και τις ευχές μου κι εκείνος είχε στείλει τριγύρω, στη δρόσο και στις αυγινές ανάσες των ρόδων και της αγγελικούλας, της γαρυφαλλιάς και των λεμονανθών, τους πιο μελωδικούς κελαηδισμούς του. Και τους δυνατότερους. Θα τον άκουσαν τα άλλα πουλιά και θα καρδιοχτύπησαν γλυκά, αναπολώντας δάση μακρινά, θα τον άκουσαν τα παιδιά και θα χαμογέλασαν στα στερνά όνειρα, οι γάτες θα τεντώθηκαν ράθυμα και τα δέντρα θα έγειραν μια ιδέα για να τον ακροαστούν καλύτερα. Αυτόν. Τον κότσουφα.

«Από τον κότσουφα και τ' αηδόνι κανένα άλλο πουλί δεν κελαηδεί στην πατρίδα μας τόσο μελωδικά. Νομίζει κανείς πως ακούει φλάουτο. Και το νιώθει ο κότσουφας πως είναι καλός τραγουδιστής, γιατί όταν τραγουδεί ανεβαίνει ή σε ψηλό βράχο ή στην κορυφή δέντρου...» γράφει με θαυμασμό ο Ανδρέας Καρκαβίτσας.

Ο κότσουφος, στην αρχαία ελληνική, κότσουφος στην μεσαιωνική, είναι από τα πρώτα πουλιά που θα σημάνουν συναγερμό στο δάσος ή και στην πόλη, στη θέα αρπακτικών. Και βέβαια, δύσκολα

χτυπιέται από κυνηγούς ενώ δεν πιάστηκε ποτέ ζωντανός από σκυλί. Θαρραλέο πουλί· όσο για σύντροφος, ω, δεν υπάρχει πιστότερος. Κελαηδά με τις ώρες κοντά στη σύντροφό του, φυλάγοντάς την, φροντίζοντάς την, το μάτι άγρυπνο στους νεοσσούς, τραγουδά την ευτυχία του, τον έρωτά του, σφυρίζει με χίλιους ήχους, γοργούς, τιτιβίσματα μαλακά, ενώ πριν το κούρνιασμα το τραγούδι του, βαθμιαία, καταλήγει σε κρεσέντο. Κελαηδισμός καθαρός, δυνατός, κάποτε και νικητήριο. Απολύτως αναγνωρίσιμος.

«Ακολούθα τον κότσυφα να σε πάει στα βάτα» λέει μια πομάκινη παροιμία ενώ από τους παιδικούς γλωσσοδέτες έχω συγκρατήσει: «...έρχεται ο κότσυφας, ο μότσυφας, με τα κοτσυφοματσυφοπαιδόπουλά του...».

Πρωτομαγιά εχθές, λοιπόν, και στο ψηλότερο κλαδί της ακακίας, ανάθημα οι ελπίδες μου ενώ ο κότσυφας στέκει αντικριστά φύλακός τους, και υμνωδός του φωτός που νικά απ' αιώνας το σκότος.

Ελένη Σαραντίτη

Μέλος της Ε.Ο.Ε.